

மதுரமுரளி

Rs. 5/-

Registered as Newspaper in India R. No. 62828 / 95

Regd. No.
TN / PMG (CCR) / 521 / 03 - 05

Licensed to Post without
prepayment WPP No. 319

வேண்டுகோள் : 8

மே - 2003

காணம் : 10

பெரம்பலூர், ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர பக்த ஸமாஜத்தில்
ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் உபந்யாசம்

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal
Mission, New No.2, Old No. 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai - 600 083
and Printed by Mrs. Sri. Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173),
Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar.

Website : www.madhuramurall.org ; e-mail : contact@madhuramurall.org

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிஜியின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேண்டுகோள் : 8

மே - 2003

காணம் : 10

www.madhuramurall.org

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ராகவ சதகம் கீர்த்தனம், 11.4.2003 - 20.4.2003, விசேடிக பவனம், சென்னை

தமிழ்
வருடிறப்பு

விஷுக்கனி
14.4.2003

ஸ்ரீ கல்யாணஸ்ரீநிவாஸபெருமாள், மதுரைசன்யம்

விசேடிகவாகன் மருத்துவ மனம் பழிய தட்டி, துவக்கம் - 14.4.2003

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் நிகழ்ச்சி விபரம்

- 15.5.2003 மாலை : 8.00 - 8.00 } உபன்யாஸம்
ஆடம் : ஸ்ரீவரசிந்தி வினாயகர் ஆலயம்
பாணாஜி நகர், அனகாபுத்தூர், சென்னை.
- 16.5.2003 மாலை : 4.30 - 5.30 } பொள்ளாச்சி ASD மருத்துவமனையில்
"LAPAROSCOPY UNIT" நூலக்கவிழா.
- 17.5.2003 } கோவை C.C.V.V. Trust
வேதபாடசாலை துவக்க விழா.
- 18.5.2003 முதல் }
25.5.2003 வரை } எண்ணாகனம்
- 27.5.2003 முதல் } "பக்த சரித்திரங்கள்" உபன்யாஸம்
1.6.2003 வரை } ஆடம் : ஸ்ரீ சக்திவிநாயகர் ஆலயம்,
இரவு : 7.00 - 9.00 } ஸ்டேட் பாங்க் காலனி,
மருத்துவ கல்லூரி சாலை, தஞ்சாவூர்
- 4.6.2003 முதல் } ஸ்ரீ சீதாராம மதுரைசன்யம் மதுரை மட்டாபிஷேகம்
15.6.2003 வரை } ஆடம் : கனரா பூணியன், 8-வது மெயின் ரோடு,
13-வது கிராஸ், மல்லேஸ்வரம்,
பெங்களூர் - 560 003.
- 5.6.2003 முதல் }
13.6.2003 } ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண நவாத்திர பாராயணம்
- 13.6.2003 } ஸ்ரீ சீதாராம மதுரைசன்யம் மதுரை மட்டாபிஷேகம்
- 14.6.2003 }
15.6.2003 } அகண்ட பதுரை மெளரி

சுயம்

ஆடம்	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் தரிசன நேரம்
மதுரூழி ஆன்மம்	காலை 9.00 - 11.00 மணி வரை மாலை 4.00 - 6.00 மணி வரை
விசேடிக பவனம் சென்னை	காலை 8.00 - 10.00 மணி வரை மாலை 5.30 - 8.30 மணி வரை

ஸ்ரீ ஹரி:
ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின்
மதுரமுரளி
(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 8

மே 2003

காணம் : 10

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்	2
2. மதுரமான மஹனீயர் - 90	3
3. பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்	5
4. வேத கதைகள் - 71	7
5. எந்தரோ மஹானுபாவுலு - 61	9
6. நல்லதையே நினைப்போமே!	11
7. ஸனாதனப் புதிர் - பகுதி - 25	13
8. பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 65	14
9. மாலே மணிவண்ணா - 8	19
10. ப்ருந்தாவனமும், நந்தகுமாரனும் - 15	23
11. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து - 92	28
12. செய்திகள்	31
13. மஹாஸாம்ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம்	33
14. பக்தர்களின் கவனத்திற்கு !	35

“தனக்குக் கிடைக்கும் பொருளை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒரு பிரிவை தர்மத்திற்கும், இரண்டாவது பிரிவை தன் புகழுக்கும், மூன்றாவதை பொருளை வளர்ப்பதற்கும், நான்காவதை செலவுக்கும், ஐந்தாவதை தங்கள் உற்றார், உறவினர் நன்மைக்காகவும் செலவழிப்பவர்கள் இகத்திலும், பரத்திலும் நன்மை பெறுவர்” என்று பவி சக்ரவர்த்திக்கு அசுரகுருவான சுக்ராச்சார்யார் உபதேசிக்கிறார்.

(8:19:37) ஸ்ரீமத் பாகவதம்

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்

ராகம் : ஆபோகி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

உலகத்தில் இவனைப் போல் அழகனுண்டோ
உத்தமரே வந்து பாருங்கள்

(உலகத்தில்)

சரணங்கள்

கழுத்துவரை அசையும் சுருண்ட கேசம்
கண்படும்போல் அதில் நீண்ட மயில் இறகு
கஸ்தூரி திலகம் அணிந்த அகண்ட நெற்றி
குண்டலங்கள் அசையும் காதோ வாவென்றழைக்கும்
கண்களின் பார்வையோ என்னவோ செய்திடும் போங்கள்
இவன் கன்னத்தில் உங்கள் முகம் பார்த்திடலாம்
கூர்மையான நாசியும் இவன் அழகை உயர்த்தும்
குங்குமம் போல் சிவந்த உதட்டில் பதித்த குழலுடன்(உலகத்தில்)
உத்தமரேகை உள்ள உருண்ட கழுத்தில்
உயர்ந்த ஆபரணங்கள் வைஜயந்தி மாலையும்
உத்தமி ராதை ஸதா தழுவும் அகன்ற மார்பும்
உன்மத்தமாக்கும் மஞ்சள் பட்டாடையும்
உத்தவன் பணிந்திடும் மாற்றிவைத்த பாதங்களும்
ஓங்கார நாதம் ஒலித்திடும் நூபுரமும்
சிலைபோல் நின்றென்னை சிலை போல் ஆக்கிடுவான் - இவன்
ப்ரேம பாஷை பேசிவிட்டாலோ - இவன்
பெயர் சொல்லி அழைத்துவிட்டாலோ - இவன்
குழல் எடுத்து ஊதிவிட்டாலோ - இவன்
கம்பீர நடை நடந்து விட்டாலோ - இவன்
நாட்டியந்தான் செய்து விட்டாலோ
அம்மம்மா நான் படும்பாட்டை யாரிடம் சொல்வேன்;

(மத்யமகாலம்)

ப்ரேமிகவரதன் இவன் கருணை பொழிவதில் சலிப்பதே இல்லை.
முரளிதரன் எனக்கு இவனை ரசிப்பதில் அலுப்பதேயில்லை.

(ப்ரேமிகவரதன்) (உலகத்தில்)

பங்குனி உத்திரத்தை ஒட்டி, பிரேமிகபவனத்தில் பத்து நாட்கள் காலையில் பெருமாளுக்கு திருவாராதனமும், அதை ஒட்டி ஸ்ரீ ரங்கசககம் கீர்த்தனைகள் காலையில் பத்து மணி முதல் பன்னிரண்டு மணிவரை பாடப்பட்டது. மாலையில் தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் அருளிச் செய்த “திருமாலை” உபன்யாசமும் செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது விபீஷண சரணாகதியைப் பற்றி ஸ்வாமிஜி அருளுரையாற்றினார்கள்.

ஸ்ரீ ராமபிரான், யுத்தத்திற்கு முன்பாக ஸமுத்திரத்தை கடப்பது விஷயமாக எல்லோருடனும் வழக்கம்போல கலந்து ஆலோசித்தார். அப்பொழுது விபீஷணன், “ஸமுத்திரத்தை சரணாகதி செய்துவிடலாம்” என்று ஆலோசனை கூறினார். அந்த யோசனை சரியாகப் பட்டதினால் ஸ்ரீ ராமபிரானும் ஸமுத்திரராஜனை சரணாகதி செய்தார். ஆனாலும், ஸமுத்திரம் வழி விடவில்லை. ராமருக்கு பணிவுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் எண்ணமாகையால், உடனே சரணாகதி செய்துவிட்டார். ஆனால், அவருக்கு சரணாகதி எப்படி செய்ய வேண்டும் என்பது சரியாகத் தெரியவில்லை! ஏன் தெரியவில்லை என்றால், சரணாகதி செய்ய வேண்டும் என்று ஆசை இருந்த போதிலும், அவர் பகவானாக இருப்பதால் சரணாகதி எப்படி விதிப்படி செய்ய வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. ஸமுத்திரராஜன் வழிவிடவில்லை என்றவுடன் கையில் அம்பை எடுத்து மிரட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார். சரணாகதி யாரிடம் செய்தோமோ, அவர் எப்படி வைத்தாலும், கஷ்டமோ, நஷ்டமோ அவர் இஷ்டப்படி இருப்பதுதான் சரணாகதி. ஆனால், ராமபிரான் இங்கு வில்லை எடுத்து மிரட்ட ஆரம்பித்துவிட்டதாலேயே அவர் செய்தது சரணாகதி இல்லை என்று தெரிகின்றது.

ராமபிரானைப் பார்த்து “ஸமுத்திரத்தை சரணாகதி செய்யுங்கள்” என்ற யோசனையை ஏன் விபீஷணன் சொன்னான் என்றால் அவன் சரணாகதி செய்து நன்மை அடைந்ததால், அவனுக்கு தெரிந்த ஒரே

வழி அதுதான். அதுதான் உலகத்தில் எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கும் என்று நினைக்கிறான். “சரி, எத்தனையோ பேர் ஆலோசனை சொல்ல, விபீஷணனுடைய ஆலோசனையை ராமர் ஏற்றுக் கொள்வானேன்?” என்றால், எங்கேயும், எப்பொழுதும் ஒரு சங்கத்தில் யாராவது ஒருவர் புதியதாக சேர்ந்தால் சிறிது காலத்திற்கு அவருக்கு மிகவும் மதிப்பு இருக்கும். இங்கேயும் விபீஷணன் புதியதாக வந்தவன். ஆகையால் அவனுக்கு மிகவும் மதிப்பு இருக்கின்றது. ஆகவேதான் ஸ்ரீ ராமபிரான், அவன் சொன்ன உபாயத்தைக் பின்பற்றினார் என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி கூறினார்கள். இந்த விஷயம் மிகவும் ரஸமாக இருந்ததால் எழுதலாமே என்று எழுதினேன். (தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஸ்ரீ ஹரி:

எமது வெளியீடுகள்

நூல்கள்

1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அருளுரைகள்
2. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பொன்மொழிகள்

H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji's discourse series in Tamil : Cassettes, Audio CDs, VCDs

1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் அமுத உரைகள்	Cassettes, VCDs
2. திருப்பாவை	Cassettes, Audio CDs
3. பகவான் ரமணரின் அக்ஷரமணமாலை	Cassettes, Audio CDs
4. பகவான் ரமணரின் உபதேச உந்தியார்	Cassettes, Audio CDs
5. Greatness of Bhagavan Ramana	Cassettes, Audio CD

கீர்த்தனங்கள்

1. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனங்கள்	Cassettes, Audio CDs
2. மஹாமந்திரம்-அகண்ட கீர்த்தனம்	Cassete, Audio CD

மிஷன் வெளியீடுகள் அனைத்தும் பிரேமிகபவனத்தில் கிடைக்கும்.

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்

கேள்வி : நான் ஒருவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் அப்பொழுது புவி ஈர்ப்பு சக்தியைப் பற்றி கூட நம்முடைய புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்று கூறினார். எதை வைத்துக்கொண்டு அவர் அப்படி கூறியிருக்க வேண்டும்?

பதில் : பகவானுடைய ஒரு அம்சமான “சங்கர்ஷணன்” என்பவர்தான் பூமியின் அடியில் இருந்துகொண்டு பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டுள்ளார் என்று புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்கர்ஷணன் என்பதில் உள்ள ஆகர்ஷணம் என்றாலே ஈர்ப்பு என்று பொருள். இதிலிருந்தே பூமிக்கு ஈர்க்கக்கூடிய சக்தி உள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது அல்லவா! இதைத்தான் அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

கேள்வி : தினமும் பூஜையிலும் கீர்த்தனையிலும் பாராயணத்திலும் அதிக நேரம் செலவாகிவிடுகின்றது. இவற்றையெல்லாம் குறைத்துக் கொண்டு அதிக நேரம் ஸாதனை செய்யலாம் என்று பார்க்கின்றேன்!

பதில் : பூஜை, கீர்த்தனை, பாராயணம் இவைகள் எல்லாமே ஸாதனைகள்தானே! இவற்றைத் தவிர ஸாதனை என்று தனியாக வேறு இருக்கின்றதா என்ன? நீங்கள் சொல்வதிலிருந்தே இவற்றை எல்லாம் ஸாதனைகள் என்று நீங்கள் நினைக்கவில்லை போலிருக்கின்றது. அதுவே பெரிய தவறு.

கேள்வி : பாகவத தர்மத்தின் சூக்ஷ்மங்களை நன்றாக அறிந்தவர்கள் யார் யார்?

பதில் : ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் அஜாமிளனுடைய சரித்திரத்தில் யமதர்மராஜன் இந்த விஷயத்தைக் கூறுகின்றார். பிரம்மா, நாரதர், பரமசிவன், ஸனத்குமாரர், கபிலர், மனு, பிரஹ்லாதன், ஜனகர், பீஷ்மர், பலி, வியாசர் மற்றும் யமதர்மராஜன் ஆகிய பன்னிரண்டு பேர்களும் பாகவத தர்மத்தின் சூக்ஷ்மங்களை நன்றாக உணர்ந்தவர்கள்.

கேள்வி : வேதங்களை அந்தணர்கள் மட்டுமே கற்றுக்கொண்டு ஓதவேண்டும் என்பது சுயநலத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒன்றுதானே?

பதில் : வேதங்களை அந்தணர்கள் மட்டுமே கற்றுக்கொண்டு ஓத வேண்டும் என்பது சுயநலத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒன்று அல்ல! ஏன் என்றால் அந்தண குலத்தில் பிறந்த பெண்களுக்கும் கூட வேதம் கற்றுக்கொள்ளவும், ஓதுவதற்கும் உரிமை தரப்படவில்லை. இதிலிருந்தே வேதத்தினுடைய 'ஸ்வரத்தை' (உச்சரிப்பை) காப்பாற்றுவதற்காகவே இந்த நியமங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது.

ஸ்ரீ ஹரி:

மதுரமுரளி சந்தா

“மதுரமுரளி” மாத இதழுக்கு புதியதாக சந்தாதாரராக விரும்புவர்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரி :

“மதுரமுரளி”, ப்ரேமிகபவனம், New No. 2, Old No. 24, நேதாஜி நகர், ஜாபர்கான்பேட்டை, சென்னை - 83.

சந்தா விவரம் : ஆண்டு சந்தா ரூ. 60/- தனி ப்ரதி ரூ. 5/-

ஆயுள் சந்தா ரூ. 1000/-

வெளிநாடு : ஆண்டு சந்தா : ரூ. 300/-

மதுரமுரளி இதழுக்கான சந்தாவை, “குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்” என்ற பெயரில் மட்டுமே M.O. or DD. ஆக அனுப்பவேண்டும். தயவுசெய்து காசோலையாக அனுப்ப வேண்டாம். மணி ஆர்டரில் பணம் அனுப்பும்பொழுது, பெயர், முகவரி, மதுரமுரளி சந்தா எண் முதலியவற்றை "Space for Communication"ல் கட்டாயம் எழுத வேண்டும்.

மதுரமுரளிக்கான தங்களுடைய சந்தாவை புதுப்பிப்பவர்கள் (Renewal) தங்களுடைய முழு முகவரியுடன், தயவுசெய்து தங்களுடைய சந்தா எண்ணை குறிப்பிட்டு Subscription Renewal என்று எழுதி அனுப்பவும். சந்தாதாரரின் முகவரியில் மாறுதல் ஏற்படும்பொழுது உடனுக்குடன் அதை மிஷனுக்கு தெரிவிக்க வேண்டுகிறோம். Email address : contact@madhuramurali.org

வேத கதைகள் – 71

- தர்மஜ்ஞர், வாங்குமக ஸார்வபௌம, மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மபுத்ரி பஞ்சாபகேஸ சாஸ்த்ரிகள்

க்ருஷ்ணனும் தூர்வாஸரும்

ஒரு ஸமயம் கோபிகைகள் க்ருஷ்ணனுடன் ராஸகீடை செய்தனர். காமத்தினால் க்ருஷ்ணனை தன் வசப்படுத்தினதாக எண்ணினார்கள். கோபஸ்த்ரிகள் பூக்ருஷ்ணனிடம் ப்ரேம பக்தி செய்தனர். (கோப்ய: காமாத்) என்று பூமீத் பாகவதத்தில் பூசுகர் கூறி இருக்கிறார். ப்ரும்மாவின் இரவு காலம் வரை க்ருஷ்ணனுடன் கூடி மகிழ்ந்தனர். இதுவும் (ப்ரும்ம ராத்ரே உபாவ்ருத்தே) என்று பூமீத் பாகவதம் கூறுகிறது. ராஸகீடை முடிந்த பிறகு, “ஓ க்ருஷ்ணனே! நாங்கள் ஒரு உயர்ந்த ப்ராம்மணனுக்கு பிகை அளிக்க விரும்புகிறோம். யாருக்கு அளிக்கலாம்?” என்று க்ருஷ்ணனை கோபிகைகள் வேண்டினர்.

தூர்வாஸ முனிவருக்கு பிகை அளியுங்கள் என்று பகவான் கூறினார். தூர்வாஸ முனிவர் அந்த ஸமயம் யமுனையின் அக்கரையில் இருந்தார். நதியைக் கடந்து சென்றால்தான் அவருக்கு பிகை அளிக்க முடியும். யமுனையோ அதிகமான ஆழமுள்ளது. கோபிகைகள் யமுனையை எப்படி கடக்கலாம் என்று க்ருஷ்ணனை ஆலோசனை கேட்டனர். உடனே பகவான், “க்ருஷ்ணன் பிரம்மசாரி!” என்று கூறுங்கள். யமுனை வழி விடுவாள். “என்னை ஸ்மரித்தால் ஆழம் மேடாக ஆகும். மேட்டுப்பகுதி ஆழமாக ஆகும். தூய்மை அற்றவன் தூய்மை பெறுவான். விரதத்திலிருந்து நழுவியவன் நன்கு வ்ரதத்தை அனுஷ்டித்தவனாக ஆகிறான். ஆசை உள்ளவன் ஆசை அற்றவனாக ஆகிறான். ச்ரோத்ரியனாக இல்லாதவன் ச்ரோத்ரியனாக ஆகிறான்” என்றான்.

உடனே கோபிகைகள் “க்ருஷ்ணன் பிரம்மசாரி” என்று கூறி அந்த புண்ணியத்தால் யமுனையைக் கடந்து தூர்வாஸ முனிவரை வணங்கி அவருக்கு பிகை அளித்தனர். தூர்வாஸ முனிவர் முனிவர்களுக்குள் உயர்ந்தவர். சிவபெருமானின் அம்சமாக அவதரித்தவர். அவருக்கு நெய், பால், அறுசுவை உணவு, இவைகளை அவர் திருப்தி அடையும் வரை மரியாதையுடன் சுகிருசி உள்ள பிகையை அளித்தனர். அவரும் ஸ்நாநம் செய்து பிகையை ஏற்று அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்தார். பிறகு

யமுனையைக் கடந்து அவர்கள் இருந்த இடம் வரவேண்டும். யமுனை நதியை எவ்விதம் கடக்க முடியும் என்று மறுபடி அவர்களுக்குக் கவலை ஏற்பட்டது. யமுனையை கடப்பதற்கு உபாயம் கூறுமாறு முனிவரை வேண்டினர். “தூர்வாஸ முனிவர் அருகம்பில்லை மட்டும் உண்பவர்” என்று என்னை நினைத்தால் யமுனையை கடக்கலாம் என்று கூறினார். அப்பொழுது மிகவும் உயர்ந்தவளான ஒரு கந்தர்வ பெண்ணானவள் க்ருஷ்ணன் பதினாயிரத்து எட்டு பெண்களுடன் கூடி மகிழ்பவன்; அவன் எப்படி பிறும்மசாரியாக இருக்க முடியும். தாங்களோ இப்பொழுது எங்களால் அளிக்கப்பட்ட உணவை வெகுவாக வயிறு புடைக்க உண்டவர். தாங்கள் எவ்விதம் அருகம்பில்லை மட்டும் உண்பவராக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்” என்று முனிவரை வினவினார்.

அப்பொழுது தூர்வாஸ முனிவர் பின்வருமாறு பதில் கூறினார். “பிறவி கடலில் பசி, தாகம், மூப்பு, மரணம், சோகம், மோஹம் என்ற பெரும் அலைகள் எப்பொழுதும் அடித்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு ஷடூர்மிகள் என்று பெயர். இவைகளில் மூப்பு, மரணம் இவ்விரண்டும் உடலை சேர்ந்தவை; பசி, தாகம் இவ்விரண்டும் பிராணனைச் சேர்ந்தவை, சோகம், மோஹம் இவ்விரண்டும் மனதைச் சேர்ந்தவை. ஆத்மாவுக்கு இந்த ஆறில் ஒன்று கூட கிடையாது. இதுதான் உண்மை. இந்த தத்துவம் அறிந்த ஜீவாத்மாவை ஒரு துன்பமும் பாதிப்பதில்லை.

பகவான் அருள் பெற்றவருக்கே காமம் அறவே அழியும். பகவானிடத்தில் காமம் எவ்விதம் ஓட்டும். ஆதலால் க்ருஷ்ணனை ப்ரும்மசாரி என்பதுதான் உண்மை. நானும் எதை உண்டாலும் அதை அருகம்பில் என்று ஸமமாக உண்ணுகிறேன். பசியால்தான் ஜீவாத்மா உணவு ஏற்றுக்கொள்கிறான். பசியோ இவனுக்கு இல்லை. ப்ராணனுக்குதான் பசி, தாகம். இந்த எண்ணம் எனக்கு எப்போதும் இருப்பதால் நான் அருகம்பில்லை மட்டுமே உண்கிறேன் என்பதுதான் உண்மை” என்று கூறினார்.

க்ருஷ்ண அஷ்டோத்தரத்திலும் “அநாதி ப்ரும்மசாரினே நம:” என்று ஒரு நாமா உள்ளது. இந்த நாமாவிற்கு இந்த கதைதான் மூலம். தூர்வாஸ முனிவருக்கு தூர்வாஸி என்று மற்றொரு பெயர். தூர்வை என்றால் அருகம்பில். தூர்வாஸி என்றால் அருகம்பில்லை உண்பவர் என்று பெயர். இந்த வரலாறு கோபால தாபின்புபனிஷத் என்ற நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

எந்தரோ மஹானுபாவுலு – 61

மாம்பழ ரஸத்தைச் சுவைத்துக்கொண்டிருந்த நித்யானந்தர், “ப்ரபோ! இவர்கள் வாமமார்க்கத்தில் செல்பவர்கள்! மதுபானத்தைத்தான் ‘ஆனந்தம்’ என்று சொல்வார்கள்” என்றார்.

இதைக் கேட்டதும் ப்ரபுவுக்கு மிகவும் துக்கமாகிவிட்டது. நாற்புறமும் இழுக்கப்படும் சிங்கத்தைப் போல் தவித்தார். இதற்குள் அந்த வீட்டின் ஸ்த்ரீ கிரஹஸ்த சன்யாலியை அழைக்க அவர் உள்ளே சென்றார். அவ்வளவுதான் தாமதம்! ப்ரபு ஆகாரத்தைப் பாதியில் வைத்துவிட்டு எழுந்து ஓட ஆரம்பித்தார். பின்னாலேயே நித்யானந்தரும் ஓட ஆரம்பித்தார். இப்படிப் பாதியில் எழுந்து ஓடும் இருவரையும் கண்டு வீட்டிலிருந்த சன்யாஸி வெளியே வந்து அவர்களை அழைக்க பின் தொடர, ப்ரபு வேகமாக கங்கையில் குதித்து சாந்திபூரை நோக்கி நீந்த ஆரம்பித்தார். நித்யானந்தரும் நீரில் குதித்து நீந்த ஆரம்பித்தார். கங்கையில் பாதி நீந்தும் சமயத்தில் ப்ரபுவுக்கு ஆவேசம் வந்துவிட்டது. இரண்டு கோசம் தூரத்தை மிக வேகமாக நீந்தி நேரே ஆசார்யரின் வீட்டை அடைந்தார்.

ஹரிதாஸ், மஹாப்ரபுவுக்கு வந்தனம் செய்தார். ஆனால், ப்ரபு தன்னிலையிலேயே இல்லை. நேரே அத்வைதாசார்யர் அருகில் சென்று, “என்ன! மறுபடியும் வறட்டு வேதாந்த ஞானத்திற்குள் வந்து விட்டீரா?” என்றார். அதற்கு அத்வைதாசார்யர், “வறட்டு ஞானமா? ஞானம்தான் சர்வச்ரேஷ்டம்! பக்தி ஸ்த்ரீகளுக்காகத்தான்!” என்றார். இதைக்கேட்டாரோ இல்லையோ, ப்ரபு அத்வைதாசார்யரை ஓங்கி அடிக்க ஆரம்பித்தார். இந்த அட்புத லீலையை அனைவரும் கண்டு களித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

யாருக்கும் ப்ரபுவைத் தடுக்கும் துணிவு வரவில்லை. தன் நினைவு இல்லாமல் வயதான கிழவரைப் போட்டு அடிஅடியென்று அடித்துக் கொண்டிருந்தார் மஹாப்ரபு. அடி விழவிழ அத்வைதாசார்யார் ப்ரபு தன்னை தடவிக் கொடுக்கிறார் என்பது போன்று இருந்தார். ஆசார்யர் முகத்தில் வேதனையோ, சோகமோ, வருத்தமோ துளியும் தெரியவில்லையே! மாறாக ஆனந்த உன்மத்தராக ஆகிக்கொண்டிருந்தார்.

படபடவென்று அடிக்கும் சத்தம் கேட்டு அத்வைதாசார்யரின் தர்மபத்னி சீதாதேவி உள்ளேயிருந்து வெளியே வந்தாள். ப்ரபு அத்வைதாச்சார்யரை போட்டு அடிப்பதைக் கண்டு பதறிப்போய், “ஹா! ஹா! ப்ரபு! என்ன செய்கிறீர்கள்? கிழவரான ஆசார்யரின் மீது தயை வரவில்லையா?” எனக் கேட்டாள். ப்ரபுவின் காதில் எதுவும் விழவில்லை. ஆசார்யரும் ப்ரேமை மேலீட்டால் அடி பெற்றுக்கொண்டே ஆடிப்பாடிக் கொண்டு ப்ரபுவின் குணகானம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார். சிறிது நேரத்தில் ப்ரபு மூர்ச்சை அடைந்து கீழே நினைவின்றி விழுந்தார். வெளி நினைவு வந்ததும் ஆசார்யர் ஆனந்தக் கூத்தாடிக் கொண்டே தனது சரணங்களில் விழுந்து புரள்வதைக் கண்டு பதறிப்போய், “பூஹரி! பூஹரி! நான் என்ன அபராதம் செய்தேன்!” நீங்கள் ஏன் பிதாவுக்கு சமமானவர்! நான் அசேதன அவஸ்தையில் என்ன தவறு செய்தேனோ தெரியவில்லையே! நீங்கள் ஏன் இப்படி செய்கிறீர்கள்? என்னை மன்னித்தருளுங்கள்!” என்று கூறி நாற்புறமும் பார்த்தார்.

எதிரில் நிற்கும் சீதாதேவியைப் பார்த்து, “அன்னையே! எனக்கு மிகவும் பசிக்கிறது. சீக்கிரம் உணவு தயார் செய்யுங்கள்” என்றார். நித்யானந்தரைப் பார்த்து, “வாருங்கள். சீக்கிரம் கங்காஸ்னானம் செய்துவிட்டு வருவோம். அதற்குள் அம்மா உணவு தயாரித்து விடுவாள்” என்றார். அனைவருமாக ப்ரேமையுடன் கங்கையில் ஆனந்தமாக நீராடி மகிழ்ந்து வீடு திரும்பினர். ப்ரபு ஆசார்யர் வீட்டிற்குள் சென்று பூஜை அறையில் பகவானுக்கு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார். அப்போது ஆசார்யர், ப்ரபுவின் சரணங்களில் புரண்டார். ஆசார்யரின் சரணங்களில் ஹரிதாஸ் வீழ்ந்து புரண்டார். உடனே ப்ரபு ஆசார்யரைப் பார்த்து தன் இரண்டு காதுகளையும் பிடித்துக்கொண்டு, “பூஹரி! நீங்கள் ஏன் என்மீது மேலும்மேலும் அபராதத்தை சுமத்துகிறீர்கள்? நான் உங்கள் புத்திரனைப் போன்றவன்” என்றார். பிறகு அனைவரும் ஒன்றாக அமர்ந்து போஜனம் உண்டு மகிழ்ந்தனர். இரவு முழுவதும் ப்ரபுவும் நித்யானந்தரும் ஆசார்யரது வீட்டிலேயே கழித்தனர். (தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

நல்லதையே நினைப்போமே!

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அடிக்கடி, 'நமது மனதில் எழும் எண்ணங்களுக்கு மிக்க வலிமை உண்டு. எப்படி விடாமல் மீண்டும் மீண்டும் ஒரே மந்திரத்தை ஜபம் செய்தால், அந்த மந்திர ஸித்தி ஏற்பட்டுவிடுமோ, அதே போல் நம் மனதில் மீண்டும் மீண்டும், எழும் எண்ணங்களுக்கும் ஒரு பலம் உண்டாகிவிடும். அதனால் எப்பொழுதும் நல்லதையே நினைக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் Negative ஆக சிந்திப்பவர்களின் வாழ்க்கையும் அப்படியே Negative ஆக அமைந்துவிடும்' என்று சொல்வார்கள்.

பகவான் ரமணர் எண்ணமே எழாத மனதிலிருந்து ஒரு எண்ணம் எழுமானால் அது மிகவும் வலிமையுடையதாக இருக்கும் என்றும், அது நிச்சயமாக நடந்து விடும் என்றும் கூறியுள்ளார். இந்த நிலை ஞானிகளுக்கே பொருந்தும். ஆனால் சராசரி மனிதர்களை எடுத்துக் கொண்டோமானால், அவர்கள் ஒரே எண்ணத்தை மீண்டும் மீண்டும் சிந்திப்பார்களானால், அது உண்மையாகிவிடும்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், நாடகங்களில் நடித்து வந்த தன் சீடரிடம், "நீ உண்மையில் மது அருந்தினாலும்கூட பரவாயில்லை! ஆனால், ஒருபோதும் மது அருந்தியவன்போல் நடிக்காதே! ஏனென்றால், அவ்வாறு நடிக்கும்பொழுது, நீ அந்த எண்ணத்தை ஆழமாக மனதில் வாங்கிக் கொள்கிறாய். மது அருந்துவது உடலை மட்டுமே பாதிக்கும். ஆனால் மது அருந்தியவன் போல் நடிப்பது உள்ளத்தை பாதித்துவிடும்" என்று கூறியுள்ளார்.

நாம் சிறு குழந்தைகளாக இருக்கும்பொழுது, நம் பெரியோர்கள், "தீயவற்றை ஒருபோதும் பேசாதே! அப்படிப் பேசினாயானால் வானிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் தேவர்கள் 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று ஆமோதித்து விடுவார்கள். அதனால் எப்பொழுதும் நல்லதையே பேசு" என்று சொல்வார்கள் அல்லவா!

எண்ணங்களின் வலிமைக்கு உதாரணமாக எத்தனையோ ஸம்பவங்களைக் கூறலாம். தனது வாழ்வில் பல துயரங்களும், தோல்விகளும் நிகழ்வதுபோல் நடித்த நடிகர்களின்

நிஜவாழ்க்கைகளும் உண்மையில் அவ்வாறே ஆகியிருக்கின்றது. தனக்கு வாழ்வில் எவ்வித அதிர்ஷ்டமும் இல்லை என்று பொருள்படும்படியாகப் பாடிய பல பாடகர்கள், உண்மை வாழ்வில் பல ஏமாற்றங்களைச் சந்தித்தனர். நம் நாட்டில் மட்டுமின்றி மேலை நாடுகளிலும் இது போன்ற எண்ணற்ற ஸம்பவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. மழையே பெய்யப் போவதில்லை என்ற பெயருடன் ஒரு திரைப்படம் வந்ததைத் தொடர்ந்து, உண்மையிலேயே நாட்டில் பலகாலம் மழையில்லாமல் போயிற்று!

தற்சமயம் "SARS" என்ற ஒருவகையான நுரையீரல் சம்பந்தமான நோய் பல உலக நாடுகளை அச்சுறுத்தி வருகின்றது அல்லவா! குறிப்பாக ஹாங்காங், சீனா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகள்தான் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நோயினால் நுரையீரல் பாதிப்பு ஏற்பட்டு சுவாசமே தடைபட்டுவிடும். ஹாங்காங்கில் இந்த நோயினால் ஏராளமானோர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஹாங்காங் சுற்றுலா துறையின் வாசகம் "ஹாங்காங்கின் கொள்ளை அழகைக் கண்டால் ஒரு கணம் உங்கள் சுவாசமே நின்று விடும்!" என்று பொருள்படும்படியாக உள்ளது. இந்த வாசகத்தில் உள்ளது போலவே SARS நோயுற்றவர்களின் சுவாசம் தடைபடுவதால், அந்த நாட்டு அரசாங்கம் அந்த வாசகத்தை மாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது என்று செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன.

நமது எண்ணங்களுக்கும், சொற்களுக்கும் இவ்வளவு வலிமையிருப்பதால் நாம் எப்பொழுதும் தீய எண்ணங்களைத் தவிர்த்து நல்லதையே சொல்வோம். நல்லதையே நினைப்போமே!

- ஆ. பாக்யநாதன்

கடினமான பூமியைத் தோண்டும்பொழுது நீர் விட்டுக் கொண்டே தோண்டுவோமானால் தோண்டுவது எளிதாக இருக்கும். அதுபோல் ஸாதுக்களின், ஸங்கத்தில் இருந்துகொண்டோ, குருநாதரின் முன்பாக அமர்ந்து கொண்டோ ஸாதனைகள் செய்வோமானால் வெகு சீக்கிரத்தில் ஸாதனையில் முன்னேற்றம் ஏற்படும். - ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி

ஸனாதனப்புதிர் – 25

1. பஞ்சப்பிரயாகை (ஐந்து பிரயாகை) என்று எதைக் கூறுகிறார்கள்?
2. கங்கை உற்பத்தியாகும் இடத்தின் பெயர் என்ன?
3. கும்பமேளா நடக்கும் 4 இடங்கள் எவை? ஹரித்வாரத்தில் அடுத்த கும்பமேளா எப்பொழுது நடைபெறும்?
4. ஸ்வாமி சிவானந்தா எங்கு பிறந்தார்? அவரின் பூர்வாஸ்ரம பெயர் என்ன? எந்த கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றார்? அவரது குருவின் பெயர் என்ன?
5. இமயமலையில் இந்துக்கள் செல்லும் நான்கு புண்ணியக்ஷேத்திரங்கள் எவை?
6. கங்கோத்ரி கோயில் எப்பொழுது மூடப்பட்டு எப்பொழுது திறக்கிறது?
7. கௌரி குண்டம் என்ற இடத்தின் விசேஷம் என்ன?
8. பஞ்ச (ஐந்து) கேதார் என்பவை எவை?
9. ஜோஷி மடத்தின் விசேஷம் என்ன?
10. பத்ரிநாத் கோயிலின் தலைமைப்பூசாரியை எப்படி அழைக்கிறார்கள்? இவர் இந்தியாவின் எந்தப்பகுதி / வகுப்பில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்?
11. வியாசர் குகை எங்கு இருக்கிறது? இதன் விசேஷம் என்ன?

பதில்களுக்கு 27-ம் பக்கம் பார்க்க.

பகவான் நாராயணன் முதலில் நான்கு முகங்களுடன் கூடிய பிரம்மாவை படைத்தார். அப்பொழுது தன்னை படைத்தவரை தெரிந்துகொள்ள பிரம்மா ஆசைப்பட, பகவான் நாராயணன் அவர் முன்பாக தோன்றி, பிரியத்துடன் கையைக்கொடுத்தார் என்று ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் உள்ளது. இன்று பல நாடுகளில் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தால் அவர்களுக்குள் கையைக் கொடுத்துக்கொள்கின்றனர். இந்தப் பழக்கம்கூட இதிலிருந்துதான் வந்திருக்குமோ!

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை – 65

முன்பொரு காலத்தில், மதுரையை அபிஷேக பாண்டியன் என்ற மன்னன் ஆண்டுவந்தபொழுது, மதுரையில் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளே ஒரு சித்தபுருஷரின் ரூபத்தில் வந்து பல வியத்தகு லீலைகளை நிகழ்த்தி காட்டினார்.

அந்த சித்தபுருஷர் ஒரு சமயம் மதுரை மாநகரின் வடக்குப் பகுதியில் அமர்ந்துகொண்டிருப்பார். ஆனால், கணப்பொழுதில் அங்கிருந்து மறைந்து, தெற்கில் தோன்றுவார். ஒரே சமயத்தில், பல இடங்களில் காணப்படுவார். தூரத்திலிருக்கும் மலையைப் பார்த்து “வா!” என்றழைப்பார். அவர் அழைத்த மறுகணமே அந்த மலை அருகில் வந்துவிடும். அருகில் வந்த மலையைப் பார்த்து “தூரே செல்!” என்று கட்டளையிடுவார். மீண்டும் மலையானது தான் இருந்த இடத்திற்கே சென்றுவிடும்.

ஒரு ஆணை பெண்ணாகவும், பெண்ணை ஆணாகவும் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் மாற்றிவிடுவார். குழந்தையை வயோதிகராகவும், வயோதிகரை குழந்தையாகவும் மாற்றிவிடுவார். கையில் சிறிது மண்ணை எடுத்துக்கொண்டு, அதை பொன்னாக மாற்றிவிடுவார். அந்த பொன்னை மீண்டும் மண்ணாக்கிவிடுவார். பகலை இரவாக மாற்றிவிடுவார். இரவுப்பொழுதை பகலாக மாற்றி, பகலில் தோன்றும் அத்தனை காட்சிகளையும் காண்பிப்பார். அந்த காலகட்டத்தில் வைகையாற்றிலே நீரேயில்லாமல் வறட்சி நிலவியது. அப்பொழுது ஒரு நொடிப்பொழுதில், வைகையில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்தார். அந்த காட்சியைக் கண்டு மக்கள் களிப்புற்றிருக்கும் பொழுதே, வெள்ளம் மறைந்து மீண்டும் வறண்ட பூமி காணப்பட்டது.

இவ்வாறாக, சித்தபுருஷர் அதுவரை யாரும் கேட்டிராத, கண்டிராத அதிசயங்களை நிகழ்த்திக் காட்டி எல்லோரையும் மகிழ்வித்தார். மதுரை வீதிகளில் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் திரண்டு, “இது அல்லவோ சித்தி! இது அல்லவோ அதிசயம்!” என்று தங்களுக்குள் வியந்து பேசிக்கொண்டு, சித்தரின் லீலைகளைக்

கண்டு மகிழ்ந்தனர். மெல்ல மெல்ல இந்த செய்தி மன்னனின் காதுகளை எட்டியது.

“நம் நாட்டிற்கு இப்படியொரு சித்தர் வந்திருக்கிறார் என்றால் அவரை சபைக்கு அழைத்து, அவருக்கு மரியாதைகள் செய்து, அவர் நிகழ்த்தும் ஆச்சரியமான லீலைகளை நாமும் காண வேண்டாமா?” என்று பாண்டிய மன்னன் முடிவு செய்து, தன் காவலர்களை அனுப்பி சித்தரை சபைக்கு அழைத்து வரப் பணித்தான். ஆனால் சென்றவர்கள் சித்தரின் அதிசயங்களைக் கண்டு மயங்கி, அங்கு கூடியிருந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்களுள் ஒருவராகிவிட்டனர். மன்னன் பலமுறை ஆட்களை அனுப்பினான். ஆனால், சென்றவர்கள் யாரும் திரும்பவில்லை. எல்லோரும் அங்கேயே சிலைகள்போல் நின்று விட்டனர்.

இறுதியாக, அபிஷேக பாண்டியன் தனது மந்திரிகளை அழைத்து, “நான் சித்தரை நம் சபைக்கு அழைத்துவர எத்தனையோ ஆட்களை அனுப்பிவிட்டேன். ஆனால், இதுவரை ஒருவர்கூட திரும்பவில்லை. அவர்களிடம் சொல்லி அனுப்பிய செய்தி சித்தரின் காதுகளை எட்டியிருக்காது என்றுதான் நினைக்கின்றேன். நீங்களாவது சென்று சித்தரை சபைக்கு அழைத்து வாருங்கள்!” என்று கூறி, அனுப்பினான்.

சித்தரிடம் சென்ற மந்திரிகள், “இந்த தேசத்தை ஆளும் அபிஷேக பாண்டிய மன்னன் தங்களை சபைக்கு அழைத்துவர இதுவரை பலரை அனுப்பினார். ஆனால், அனுப்பியவர்கள் யாரும் திரும்பவில்லை. மன்னன் அனுப்பிய செய்தி தங்களை எட்டியதா என்றும் தெரியவில்லை. எனவேதான், மந்திரிகளாகிய எங்களை அனுப்பி, தங்களை அரசவைக்கு அழைத்து வரச் சொன்னார்” என்று கூறியவுடன், சித்தர் கைகொட்டி சிரித்தார்.

சித்தர், அவர்களிடம், “அரசனைக் காண நான் ஏன் வரவேண்டும்? அரசவைக்குச் செல்பவர்கள் பொருள் வேண்டியோ, பயத்தினாலோ, அரசனின் தயவு வேண்டியோதான் அரசனைக் காணச் செல்வார்கள். எனக்கோ அரசனிடமிருந்து ஆகவேண்டியது ஏதுமில்லை! யாரைக் கண்டும் எனக்கு பயமில்லை! அரசனின் தயவு எனக்குத் தேவையில்லை! வேண்டுமானால், அரசன் என்னை வந்து பார்க்கட்டும்” என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்.

மந்திரிகளும் அரசனிடம் சென்று சித்தர் கூறியதைத் தெரிவித்தனர். அவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட பாண்டியன், சற்றே சிந்தித்துப் பார்த்தான். அவர் சொல்வதில் இருக்கும் உண்மையை உணர்ந்த அவன், தான் நேரில் சென்று அவரைப் பார்ப்பதுதான் முறை என்று முடிவு செய்தான்.

தை மாதப்பிறப்பன்று, மன்னன் மதுரை மீனாக்ஷி கோயிலுக்குச் சென்றான். பொதுவாக மன்னன் கோயிலுக்கு வருகின்றார் என்றால், பலத்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். அந்த சமயத்தில் பொதுமக்கள் யாரும் கோயிலுக்குள் செல்ல முடியாது. அன்று, அபிஷேக பாண்டிய மன்னனுக்கு கோயில் அதிகாரிகள் பூர்ண சும்பம் கொடுத்து சகல மரியாதைகளுடன் வரவேற்று, சுவாமி தரிசனம் செய்து வைத்தனர்.

சுவாமி தரிசனம் செய்தபின் மன்னன் ஆலயத்தை வலம் வந்தான். அப்பொழுது மன்னனின் மெய்க்காவலர்கள் யாருடனோ பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அதைக் கண்ட மன்னன் “நீங்கள் யாருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள்?” என்று வினவ, காவலர்கள் “இவர்தான் பல சித்திகள் செய்து மதுரையையே வியப்பில் ஆழ்த்திவரும் சித்தபுருஷர்” என்று கூறி சித்த புருஷரை காண்பித்தனர்.

மன்னன் சித்தரிடம் “உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?” என்று கேட்டான். அதற்கு சித்தர், “எனக்கு என்ன வேண்டுமென்றால் கேட்கின்றாய்! உனக்கு என்னிடமிருந்து ஏதாவது வேண்டுமென்றால் கேட்டு பெற்றுக்கொள்! நான் காசியிலிருந்து வந்திருக்கின்றேன். சிவ தலங்களுக்குச் சென்று சிவபெருமானை வழிபட்டு வருகின்றேன். உலகில் வாழும்போது முக்தியையும், இறந்தபின் சிவபதத்தையும் கொடுக்கும் இந்த மதுரையில் வசிக்கும் மக்களையெல்லாம் மகிழ்விக்க பல சித்திகள் செய்து காண்பிக்கின்றேன். எனக்கு எந்தவிதமான தேவைகளும் இல்லை. என்னால் முடியாதது எதுவும் இல்லை!” என்று கூறினார்.

மன்னன் சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தான். “இந்த சித்தரால் செய்ய முடியாத, மிகவும் கடினமான அற்புதத்தை நிகழ்த்திக் காட்ட சொல்ல

வேண்டும். ஒருவேளை அவர் அதைச் செய்து விட்டால், அதைக் கண்டு நாமும் மகிழலாம்!” என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. அப்பொழுது எதிரே ஒரு சிறுவன் கரும்புகளை எடுத்துக் கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தான். மதுரை கோவிலில் சுவாமி மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் கல்யாணைகளின் சிற்பங்கள் இருக்கும். இதைப் பார்த்த மன்னன் சித்தரிடம் “தங்களால் முடியாதது எதுவுமில்லை என்று தானே சொன்னீர்கள்! இதோ இந்த மண்டபத்திலுள்ள கல்யாணைக்கு கரும்பு கொடுக்க முடியுமா?” என்று கேட்டான்.

சித்தபுருஷர் சிரித்துக் கொண்டே மன்னனிடம் அந்த கரும்புகளை சிறுவனிடமிருந்து பெற்று, கையில் பிடித்துக்கொள்ளச் சொன்னார். பின்னர் யானை சிற்பத்தைப் பார்த்து, எழுந்து வரும்படி சைகை செய்தார். என்ன ஆச்சரியம்! கணப்பொழுதில், கல் யானையானது உயிருற்று எழுந்தது. யானைகளெல்லாம் பிளிறுவது போல் பிளிறியது. அந்த பிளிறலில் மூன்றுவிதமான மதங்களும் தெரிந்தன. அந்த கல்யானையானது தனது தும்பிக்கையை நீட்டி, மன்னனிடமிருந்து கரும்புகளைப் பெற்று உண்டது. இந்தக் காட்சியைக் கண்ட மன்னன் அப்படியே ஸ்தம்பித்து விட்டான். கரும்புகளை உண்டபின், யானை மீண்டும் தும்பிக்கையை நீட்டியது. மன்னன் ஒன்றும் கொடுக்காததால், அவனது கழுத்திலிருந்த மாலையை இழுத்து அறுத்துவிட்டது.

கோபமடைந்த மன்னன் ஒருகணம் மதியிழந்து, காவலாளிகளிடம் “இந்த சித்தரை அடித்துக் கொன்றுவிடுங்கள்!” என்று ஆணையிட்டான். அவ்வாறு சித்தரை அடிக்கக் கையை ஓங்கிய காவலர்கள் அந்த இடத்திலேயே சிலைகளாக மாறினர். தனது தவறை உணர்ந்த மன்னன், சித்தரை விழுந்து வணங்கி, சினத்தினால் செய்த தவறுக்கு மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டான்.

பின்னர் மிகவும் பணிவுடன் சித்தரிடம், “உங்களால் எனக்கு ஆக வேண்டியது ஒன்றுள்ளது” என்று கூறினான். சித்தரும் “என்ன அது? எதுவானாலும் கேட்டு பெற்றுக்கொள்” என்று கூற, மன்னன் “எனக்கு வெகு நாட்களாகியும் புத்திர பாக்கியமே இல்லை. நான் செய்யாத யாகமில்லை; போகாத கோயில் இல்லை. நீங்கள்தான் எனக்கு ஒரு புத்திரனை அருளவேண்டும்” என்று வேண்டினான்.

சித்தபுருஷரும், “அப்படியே ஆகட்டும்” என்றருளினார். சித்தரின் அருளினால் மன்னனுக்குப் பிற்காலத்தில் பிறந்த குழந்தைதான் விக்ரம பாண்டியன்.

மன்னனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்துவிட்டு, மறுகணமே சித்தபுருஷர் மறைந்துவிட்டார். அனைவரும் அவரைப் பல இடங்களில் தேடினர். ஆனாலும் அவரைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. பின்னர்தான் சித்தராக வந்து, அருளியது சோமசுந்தரக் கடவுளே என்று உணர்ந்தனர்.

மன்னன் சுவாமி சன்னதியின் முன்பாக நின்றுகொண்டு, “இறைவா! உன் கருணையே கருணை! நானோ உன்னை அடிக்க முற்பட்டேன். ஆனால் நீயோ எனக்கு மிகப்பெரிய அனுக்ரஹம் செய்து விட்டாய்” என்று மனமுருகி கூறினான். அபிஷேக பாண்டியன் பலகாலம் மதுரையை ஆண்டு இறுதியில் சிவபதம் அடைந்தான்.

இன்றும் மதுரை மீனாக்ஷி கோயிலில் சித்தர் சன்னதி ஒன்றுள்ளது. அந்த சன்னதியில் பூப்பந்தல் இடுபவர்கள் மனதிலுள்ள பிரார்த்தனைகளை சித்தரான சிவபெருமான் இன்றளவும் நிறைவேற்றி வருகின்றார்.

பூமீமத் பாகவதத்தில் கர்தம பிரஜாபதி பல வருடங்கள் தவம் இயற்றினார். அதனால், மிகவும் மெலிந்த தேகம் உடையவராகவும், வயதானவராகவும் இருந்தார். ஸ்வாயம்புவமனு தன்னுடைய இளம்வயது பெண்ணான தேவஹூதியுடன் கர்தம பிரஜாபதியைப் பார்ப்பதற்காக வந்தார். அப்பொழுது கர்தம பிரஜாபதியின் புன்னகையைப் பார்த்து தேவஹூதி மயங்கிவிட்டாள். அதற்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா?

கர்தம பிரஜாபதியின் முன்பாக பகவான் தரிசனம் கொடுக்கும் பொழுது, அவருடைய மனதைத் தொடும்படியாக புன்னகை செய்தார் என்றுள்ளது. அதையே அவர் தியானம் செய்து கொண்டிருந்ததால் அவருடைய புன்னகையும், பகவானுடைய புன்னகை போலவே இருந்தது. ஆகவேதான், யுவதியாக இருந்த போதிலும் தேவஹூதி கர்தம பிரஜாபதியினுடைய புன்னகையைப் பார்த்து மயங்கிவிட்டாள்.

மாலே மணிவண்ணா – 8

- மகாவித்துவான், மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன்

உலகில் வைதிக மரபில் எக்காரியங்களைச் செய்யப் புகுந்தாலும் முதலில் சங்கல்பம் செய்வது என்பது வழக்கம். இது அனைவரும் அறிந்ததே. இன்ன இடத்தில் இன்ன நாளில் இன்னதற்காக இன்னாருக்காக இன்ன செயலைச் செய்கிறேன் என்று தன்னை நியமித்துக்கொள்வதையே 'சங்கல்பம்' என்று குறிப்பிடுவர். 'சங்கல்பம்' என்றால் 'நினைவு' என்று பொருள். தன்னுடைய கருத்தை, நோக்கத்தை முதற்கண் சொல்லுவதால் சங்கல்பம் என்பதாயிற்று.

இவ்வாறு சொல்லப்படும் சங்கல்பத்தில் காலத்தைக் குறிப்பிடும் பகுதியில் முதலில் சொல்லப்பெறுவது 'சுவேத வராக கல்பம்' என்ற வார்த்தையே. இப்போது நாம் வசிக்கும் கால மூலம் 'சுவேத வராக கல்பம்' என்று அழைக்கப்பெறுகிறது. திருமால் வெள்ளைப் பன்றியாக அவதாரம் செய்து நீரிலிருந்து நிலத்தை எடுத்து மேல் நிறுத்தி நாம் வாழவும் தன்னை வழிபட்டு உய்யவும் உலகைக்காத்து உய்வித்த செய்தியை நினைந்து சொல்லப்பெறும் சொற்றொடர் அது. முதன்முதலில் செய்த செயல் என்பதால் 'ஆதிவராக கல்பம்' என்றும் இதைச் சொல்வது உண்டு.

திருமாலின் பல கருணைச் செயல்களில் வராகமாகி உலகை நிறுத்திய ஒரு செய்தியை இன்றும் 'சுவேத வராக கல்பம்' என்ற சொல் உணர்த்திக்கொண்டு நிற்கிறது.

இவ்வாறு பல கருணைச் செயல்களைச் செய்கின்ற அப்பெருமானது தொன்மையும் சிறப்பும் அவற்றை அறிவிக்கின்ற முன்னதாகிய கற்பங்கள் பலவும் ஒருவராலும் அறியப்படாதன என்று பரிபாடல் இரண்டாம் பாடலில் முதற்பகுதி கூறுகிறது.

அப்பாடற்பகுதி :

“தொன்முறை இயற்கையின் மதியொடு
(ஞாயிறும்)

..... மரபிற்றாகப்
பசும்பொன் உலமுகும் மண்ணும் பரழ்பட
விசும்ப இல் ஊழி ஊழ் ஊழ் செல்லக்
கருவளர் வானத்து இசையின் தோன்றி 5

உரு அறிவாரா ஒன்றன் ஊழியும்
உந்து வளி கிளர்ந்த ஊழ் ஊழ் ஊழியும்
செந்தீச் சுடரிய ஊழியும் பனியொடு
தண்பெயல் தலைஇய ஊழியும் அவையிற்று
உள்முறை வெள்ளம் மூழ்கி ஆர்தருப 10

மீண்டும் பீடு உயர்பு ஈண்டி அவற்றிற்கும்
உள்ளீடு ஆகிய இரு நிலத்து ஊழியும்
நெய்தலும் குவளையும் ஆம்பலும் சங்கமும்
மையில் கமலமும் வெள்ளமும் நுதலிய
செய்குறி ஈட்டம் கழிப்பிய வழிமுறை 15
கேழல் திகழ்வரக் கோலமொடு பெயரிய
ஊழி ஒரு வினை உணர்த்தலின் முதுமைக்கு
ஊழி யாவரும் உணரா
ஆழி முதல்வ! நிற் பேணுதும் தொழுதும்

(ஊழ் ஊழ் - முறை முறையாக, கரு - மூலப்பரமானுக்கள், இசையின் - ஒலி என்னும் குணத்துடன் (இது ஆகாயத்துக்குரியது) உரு அறிவாரா - ஆகாயமும் உணரப்படாத, வளி - காற்று, மீண்டும் பீடு உயர்வு - மறுபடியும் பெருமை உயர்ச்சி பெற (பூமி மேலே வருகிறது) அவற்றிற்கும் உள்ளீடு - இறுதியாக பூமி வந்தாலும் அதற்கு முற்பட்ட நான்கும் அப்பூமியால் நிலைபெறுகின்றன என்பது கருத்து, நெய்தல் முதல் வெள்ளம் வரை பழங்கால எண்ணுப் பெயர்கள். கோடிக்கு மேற்பட்டவை, கேழல் - பன்றி, பெயரிய ஊழ் - பெயர் பெற்ற காலம் (சுவேத வராக கல்பம்) ஒரு வினை - திருமாவின் ஒரு செயலை, ஆழி - சக்கரப்படை, பேணுதும் - அன்பு

செய்வோம், தொழுதும் - வழிபடுவோம்).

“சூழல் பலபல வல்லான் தொல்லையங் காலத் துலகைக்
கேழல் ஒன்றாகி இடந்த கேசவன் என்னுடை அம்மான்.

(திருவாய்மொழி - 1.9:2)

என்று நம்மாழ்வார் இந்த அருட்செயலைக் கூறி மகிழ்வார். தொல்லைக் காலம் என்பது பழங்காலம். ‘தொல்லை யங் காலம்’ என்று அம்சாரியை இட்டது நம்மால் உணர முடியாது, எண்ணிக்கைக்கு எட்டாத மிகமிகப் பழங்காலம் என்பதை விளக்க அமைந்தது. பரிபாடல் கருத்தையே சாமவேத சாரமாகிய திருவாய்மொழியும் விளக்கி நிற்கிறது.

இவ்வாறு முன்னானோர் எல்லார்க்கும் முன்னவனாக இருக்கின்ற மால் ஓர் அவதாரத்தில் மணிவண்ணனாக கண்ணனாக அவதரிக்கின்றபோது சங்கு போன்ற வெண்மை நிறமுடைய பலராமனுக்கு இளையவன் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு இளையவனாகவே இருக்கிறான்.

வாசுதேவனாகிய மூல மூர்த்தியை நினைத்துப் பேசுகிறவர்கள் அப்பெருமானை எல்லாவற்றையும் மறைக்கும் கரிய இருளைப் போன்ற கரிய உடையை அணிந்திருக்கும் பனைக் கொடியோனாகிய பலராமனுக்கு முத்தவன் என்று சொல்வார்கள். அவர்களுக்கு அவன் முதியவனாகவே இருக்கிறான். பிறப்பு முறையால் அவதாரத்தில் பலராமனுக்குக் கிருஷ்ணன் இளையவன். சிறப்பு முறையால் வாசுதேவனுக்குப் பலராமன் பின்னவன் ஆதலால் வாசுதேவனாகிய திருமால் பலராமனுக்கு முன்னவன்.

குற்றம் இல்லாத விரதங்களை உடையவர்களாகிய ஞானிகளாகிய முனிவர்கள் கூறும் வேதங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்துணர முற்பட்டால் முதியவனும் இளையவனும் ஆகாமல் ஒவ்வோர் உயிரிடத்தும் உள்ளுறை பொருளாக (அந்தர்யாமியாக) நிற்கிறான்.

எம்பெருமானே! நினது தொன்மை அறிய முடியாதது போல நினது இருப்பும் முன், பின், நடு என எம்மால் அறிய முடியாததாகவே இருக்கிறது - ஒரு வகையில் நினது இருப்பு ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம்.

யாவரும் அறியா முதுமை, ஒருகாலத்து ஒருவனுக்குப் பின் பிறத்தல், அவனுக்கே முன்னோன் ஆதல், எல்லா உயிர்க்குள்ளும் உட்பொருள் ஆதல் என்று ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டு உள்ளது நின்னிலை.

இதனை ஆராய்ந்துணர்ந்தால் இதுவும் கூட அறிவறிவாரா நின் தொன்மைச் சிறப்பையே காட்டி நிற்கிறது என்று திருமாலைப் பரவும் இரண்டாம் பகுதி தொடர்கிறது.

நீயே வளையொடு புரையும் வாலியேற்கு அவன் 20

இளையவன் என்போர்க்கு இளையை ஆதலும்

புதை இருள் உடுக்கைப் பெலம்பனைக்கொடியேற்கு

முதியை என் போர்க்கு முதுமை தோன்றலும்

வடுவில் கொள்கையின் உயர்ந்தோர் ஆய்ந்த

கெடுவில் கேள்வியுள் நடுவாகுதலும் 25

இந்நிலைத் தேரிபொருள் தேரில் இந்நிலை

நின்னிலைத் தோன்றும் நின் தொன்னிலைச் சிறப்பே.

(குறிப்பு : வளை - சங்கு, புரையும் - ஒத்த, வாலியேன் - வெள்ளையானவன் பலராமன் பெயர், இருள் உடுக்கை - இருள் போன்ற கரிய ஆடை, பலராமன் கரிய ஆடை அணிகிறவன் என்பது அறியத்தக்கது. பனைக்கொடி பலராமனுக்குரியது. கொள்கை - விரதம், தவம் முதலியன, கெடு இல் கேள்வி - அழிவில்லாத வேதம், சுருதி என்பதும் இப்பொருள் உடையதே. இந்நிலை - இந்த இடமும்).

அடுத்து இரண்டாம் பாடலின் மூன்றாம் பகுதியைக் காண்போம்.

(தொடரும்)

ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் – 15

ஸ்ரீ ப்ருந்தாவனத்தில் எப்பொழுதுமே சித்த புருஷர்கள் வாழ்ந்துகொண்டு இருப்பார்கள். ஒரு சமயம் இரவுப் பொழுதில் ஸ்ரீ ஜகன்னாததாஸ் பாபாஜி என்ற சித்த புருஷர் தனது சிஷ்யனைப் பரபரப்புடன் கூப்பிட்டு, “பிஹாரி! நீ உடனே க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாஜியின் குடிலுக்குச் சென்று என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டு வா” என்று துரிதப்படுத்தினார். உடனே சிஷ்யன் கிருஷ்ணதாஸ் பாபாஜியின் குடிலுக்கு விரைந்து ஓடினான். குடிலின் கதவு உட்புறம் தாளிடப்பட்டிருந்தது. கதவில் இருந்த சிறு துவாரத்தின் வழியே உள்ளே என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தான். அவன் கண்ட காட்சி அவனை ஆச்சர்யத்தில் அப்படியே உறைந்து போக வைத்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாஸ் பாபாஜி கால்களை சம்மணமிட்டு அமர்ந்துகொண்டு அப்படியே பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்தார். ஆயினும் நிதானமாக ஏதும் நடவாததுபோல் ஹரிநாமத்தை ஜபம் செய்துகொண்டு அமர்ந்திருந்தார். உடனே பிஹாரி ஓடிச்சென்று ஜகன்னாததாஸ் பாபாஜியிடம் “பாபா! க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவின் உடல் எரிந்துகொண்டு இருக்கிறது!” என்று கூவினான். ஜகன்னாததாஸ் பாபாவும், “ஆஹா! விரஹாக்கனி! விரஹாக்கனி” என்று உரக்கக் கத்தினார்.

உடனே அருகிலிருந்த வ்ரஜவாஸிகள் ஓடிவந்தனர். க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாஜியின் குடில் கதவை உடைத்துக்கொண்டு உள்ளே நுழைந்தனர். அதற்குள் நெருப்பு அவரது தொண்டைவரை நெருங்கிவிட்டது. அப்பொழுதும் அவர் ஹரிநாமம் ஜபித்துக் கொண்டிருந்தார்! வ்ரஜவாஸிகள் அவரை பரிதாபத்துடன் பார்த்துக் கொண்டு ஏதும் செய்வதறியாது நின்றனார்கள். க்ருஷ்ணதாஸ் பாபா, விறகைப்போல் எரியும் தனது இரு கரங்களையும் உயர்த்தி “உங்களது கிராமத்திற்கு பஞ்சம், நோய், துக்கங்கள் ஏதும் வராது என்று ஆசீர்வதிக்கிறேன்” என்று கூறினார்.

அக்கனி ஜ்வாலை தொண்டைக்கு மிக அருகில் வந்ததும், ஜகன்னாததாஸ் பாபா மூன்று பஞ்சுத் திரிகளை ஏற்றி க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவின் நெற்றியில் வைத்தார். அவையும் பாபாவின் முழு

உடலுடன் எரிந்தன. க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவின் உடல் சிறிது நேரத்தில் சாம்பலாகியது. இந்த பாபாவின் சரித்திரத்தைப் பார்ப்போம்.

க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவின் பூர்வாஸ்ரமப் பெயர், க்ருஷ்ணதாஸ் சட்டோபாத்யா என்பதாகும். வங்காளத்திலுள்ள ஜெஸ்ஸூர் மாவட்டத்திலுள்ள மெஹம்மத்பூர் என்ற ஊரில் பிறந்தவர். அப்பாவின் பெயர் கோகுல்சந்தர் சட்டோபாத்யா, இவருக்கு திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது யாருக்கும் தெரியாமல் மெதுவாக வீட்டிலிருந்து நழுவிக்கொண்டு கால்நடையாகவே ப்ருந்தாவனம் வந்து சேர்ந்தார். அங்கு மதன் மோஹன்ஜி கோவிலில் உள்ள மதன்மோஹன் மூர்த்திக்கு சிறிது காலம் சேவை செய்து வந்தார். பிறகு ப்ருந்தாவனத்துக்கு அருகில் உள்ள காட்டுப் பிரதேசத்தில் உள்ள ரானாவாரி என்ற கிராமத்திற்கு வந்து ஒரு சிறிய குடிசையை கட்டிக்கொண்டு அதில் வசித்து வரலானார்.

நாள் முழுவதும் பஜனை செய்வதையே தனது சாதனையாகப் புரிந்து வந்தார். மாலையில் பிருந்தாவனத்துக்குள் சென்று மதுகரி என்னும் பிக்ஷு ஜீவனம் செய்து வந்தார். ப்ருந்தாவனத்தில் க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவை மஹாத்மாவாகக் கொண்டாடி அனைவரும் பிக்ஷு அளிப்பார்கள். பாபா அவற்றை குடிலில் வைத்துக்கொண்டு பசுக்களுக்கு பெரும்பகுதியை அளித்துவிட்டு சிறிய பகுதியையே தனக்கு உணவாக வைத்துக் கொள்வார்.

பாபா ப்ருந்தாவனத்துக்கு மிகவும் இளமையிலேயே வந்துவிட்டதால் அவரால் வேறு எந்தக் க்ஷேத்திரத்திற்கும் புனித யாத்திரை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. அவரது ஐம்பதாவது வயதில் அவருக்கு ஏதாவது நாலு முக்கிய தீர்த்தங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது ஸ்ரீ ராதாராணி அவரது கனவில் தோன்றி, “நீ என்னை சரணடைந்துவிட்டாய். நீ எங்கும் செல்லத் தேவையில்லை. ப்ருந்தாவனத்திலேயே வசித்துக் கொண்டு பஜனை செய்து கொண்டிரு” என்று உபதேசித்தாள். தனது கனவை தனது கற்பனை என்று ஒதுக்கிவிட்டு பாபா தீர்த்த யாத்திரையை மேற்கொண்டார்.

முதலில் த்வாரகா சென்றார். அங்கு த்வாரகாதீசனின் கோவிலில் தன் மேனியில் தப்த முத்திரைகளைப் பொறித்துக் கொண்டு வந்தார். ஆனால் வ்ரஜவாஸிகளின் பக்தி ஸம்ப்ரதாயத்தின்படி இப்படி முத்ராதானம் வேறிடத்தில் பெற்றுக் கொள்வது மரபில் கிடையாது.

பாபா ராணாவாரிக்குத் திரும்பி வந்த அன்று ராதாராணி மறுபடி அவரது கனவில் தோன்றி, “நீ த்வாரகையில் தப்த முத்திரை பெற்றுக்கொண்டாயல்லவா? நீ இப்பொழுது சத்யபாமாவின் பரிவாரத்தில் சேர்ந்து விட்டாய். உனக்கு வ்ரஜத்தில் இருக்கத் தகுதி கிடையாது. த்வாரகைக்குத் திரும்பிச் சென்றுவிடு” என்று கட்டளை இட்டாள். இந்த முறை பாபாவால் தனது கனவை கற்பனை என்று ஒதுக்க முடியவில்லை. ராதாராணியின் வார்த்தைதான் அவரை இடிபோல் தாக்கியது என்ன செய்வது என்றே புரியாமல் கோவர்த்தனத்தில் அப்பொழுது வாழ்ந்து வந்த இன்னொரு சித்த புருஷரிடம் சென்று அறிவுரை கேட்டார். அவரும் க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவை அன்புடன் அணைத்துக்கொண்டு “நீ இத்தனை நாட்களாக எங்கு சென்றிருந்தாய்? என வினவினார். அதற்கு பாபா, “நான் த்வாரகா சென்றிருந்தேன். பாருங்கள்; நான் அங்கு முத்ரா தாரணம் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறேன்” என்று காண்பித்தார்.

“ஓ! அப்படியானால் இன்றிலிருந்து நீ மிகவும் உயர்ந்து விட்டாய். நான் இனி உன்னைத் தொடக்கூட முடியாது. நீ துவாரகையின் உயர்ந்த ராணியின் சேவகி! நான் ப்ருந்தாவனத்தின் இடைக்குலத் தலைவியின் ஒரு எளிய தாஸி!” என்று கூறி அவரை விட்டு கோவர்த்தனத்தின் பாபா விலகி விட்டார். ராணாவரி க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவும் ப்ருந்தாவனத்தில் அச்சமயம் வாழ்ந்து வந்தது மற்ற சித்த மஹாத்மாக்களை ஒவ்வொருவராக அணுகி அறிவுரை கேட்டார். எல்லோரும் ஒரே முகமாக “ஓ! ராதாராணி சொல்வது போல்தான் நீ செய்ய வேண்டும். அவளது ஆணையை மீறி நாங்கள் என்ன சொல்ல முடியும்?” என்று கூறிவிட்டனர். க்ருஷ்ணதாஸ் பாபா உடைந்த மனதுடன் ராணாவாரி வந்து சேர்ந்தார். அன்ன பானத்தை விட்டார். தன் குடிலுக்குள்ளேயே தன்னை சிறை வைத்துக்கொண்டார். ராதாராணியின் விரஹம் அவரை தகிக்க ஆரம்பித்தது. மூன்று மாதங்கள் இப்படியே

கழித்ததால் விரஹாக்கி வெளியே வர ஆரம்பித்தது. மூன்று நாட்களிலே நெருப்பு தொண்டை வரை வந்தது. நான்காம்நாள் முழுவதும் எரிந்து சாம்பலானார்.

பல நாட்கள் கழித்து பாபாவின் ஆன்மீக சகோதரரான ஸ்ரீ ப்ரேமதாஸ பாபா குடிலுக்கு வந்து பாபாவின் சாம்பலின் முன்பு நமஸ்கரித்துவிட்டு வணக்கத்துடன் “அண்ணா நீங்கள் என்னிடமிருந்து விறகு பெற்றுக் கொள்ளவில்லையே” என்று கூறி ஒரு மரத்துண்டை அவரது சாம்பலின் அருகில் வைத்தார். உடனே அந்தக்கட்டை திடீரென்று பற்றிக் கொண்டு எரிந்து சாம்பலாகியது.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணதாஸ் பாபா பொஸ மாஸத்து அமாவாஸ்யை அன்று உடலை நீத்தார். இன்றும் வ்ரஜத்தில் அந்த தினத்தன்று பெரிய விழாவாகக் கொண்டாடி வைஷ்ணவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்து மரியாதை செய்வார்கள். இந்த கிராமத்தில் இன்றுவரை பாபாவின் ஆசீர்வாதப்படி நோயும் பஞ்சமும் கிடையாது.

சுருணாமயி என்று கூறப்படும் ராதாராணி ஏன் க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவின் விஷயத்தில் இப்படிக் கடுமையாக இருந்தாள் என கேள்வி எழலாம். த்வாரகையில் தப்த முத்திரை பெற்றுக் கொண்ட ஒரே காரணத்துக்காக வா அவரை த்வாரகைக்கே செல்லும்படி ஆணையிட்டாள்? எனக் கேட்கலாம். வ்ரஜத்திலுள்ளது ராகானுராக பக்தி என்னும் மாதூர்யம் நிரம்பிய பக்தி. த்வாரகையிலோ சடங்குகள் நிறைந்த ஐஸ்வர்ய பக்தி நிலவுகிறது. வ்ரஜத்தில் க்ருஷ்ணன் ஒரு இடைப்பையன். மயில் பீலிதான் அவனது மகுடம். எளிய குழல்தான் அவனது பூஷணம். இப்படி மாதூர்ய ஸ்வரூபமாக வ்ரஜத்தில் திகழும் அவன் த்வாரகையில் ராஜாவாக ரத்னக்ரீடத்துடன் ஐஸ்வர்ய சின்னங்களான ஆயுதங்களுடன் ஜொலிக்கிறான். அங்கு அவன் சாலனம் செய்யும் ராஜா. வ்ரஜபக்தியில் ஐஸ்வர்யத்துக்கு சிறிதும் இடம் கிடையாது. அங்கு ப்ரேமைதான் ராஜ்யம். ராதாராணிக்கு தனது மாதூர்யத்தில் சிறிதும் ஐஸ்வர்யம் கலப்பது பிடிக்காது. க்ருஷ்ணனை குரு க்ஷேத்திரத்தில் சந்தித்த போதும் அவனது ஐஸ்வர்ய ரூபத்தைக் கண்டுவிட்டு தனது அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தத் தயங்கவில்லை. அவளுக்கு கண்ணின் எளிமையும் ஸௌலப்யமும் தான் ப்ரியம். எனவே க்ருஷ்ணதாஸ் பாபாவின்

மனதில் த்வாரகை விஷயமாக ஏற்பட்ட பற்று கூட அவளுக்கூச் சம்மதம் இல்லை போலும். இரு படகுகளில் ஒருவரால் எப்படி ப்ரியாணம் செய்ய முடியும்! ராதாராணியின் திருவடியையும் திவ்ய ப்ருந்தாவனத்தையும் அடைவதற்குத் தடையாக இருந்த ஐஸ்வர்ய பக்தியின் மீது இருந்த பற்றைப் போக்குவதற்காகத்தான் ராதாராணி இப்படி நடந்து கொண்டாளோ! ஏகாந்த பக்தியின் பெருமையையும் இது விளக்குகிறது அல்லவா? கடைசியில் ராதாராணி பாபாவைத் தனது பூமியிலேயே சேர்த்துக் கொண்டு விட்டாளே! (தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஸனாதனப் புதிர் பகுதி - 25-க்கான விடைகள்

1. தேவப்பிரயாகை (பாகீரதி அலக்நந்தாவுடன் சேரும் இடம்)
விஷ்ணுபிரயாகை (அலக்நந்தா தவ்ளிகங்காவுடன் சேரும் இடம்)
நந்தப் பிரயாகை (மேற்கண்டநதிகள் நந்தாகினியுடன் சேரும் இடம்)
கர்ணபிரயாகை (பிண்டாரி நதியுடன் சேரும் இடம்)
ருத்ரப்பிரயாகை (அலக்நந்தா - மந்தாகினி நதியுடன் சேரும் இடம்)
2. கோமுகம்.
3. அலஹாபாத், நாசிக், உஜ்ஜயினி, ஹரித்வார், 2010-ஆம் ஆண்டு.
4. பத்தாமடை; குப்புஸ்வாமி, ஆங்கில மருத்துவம், விஸ்வானந்த ஸரஸ்வதி.
5. பத்ரிநாத், கேதார்நாத், கங்கோத்ரி, யமுனோத்ரி.
6. தீபாவளி அன்று மூடப்பட்டு, அக்ஷய திருதியை அன்று திறக்கப்படுகிறது.
7. பார்வதி தேவி தவம் செய்த இடம். இந்த இடத்தில் இருந்து கேதார்நாத்திற்கு நடந்து செல்ல வேண்டும். 14 கி.மீ.
8. கேதார்நாத்; துங்காநாத்; ருத்ரநாத்; மத்மாஹேஸ்வர், கல்யேஷ்வர்.
9. ஆதி சங்கரர் ஸ்தாபித்த பீடம்; 1975 மீ. உயரத்தில் உள்ளது.
10. ராவ்ல - கேரளா, நம்பூதிரி பிராமணர் வகுப்பு.
11. மனாவில் இருந்து 7 22 கி.மீ. தூரத்தில் வடமேற்கே, இந்த குகையில் வியாசர், கணபதிக்கு மஹாபாரதத்தை 'டிக்டேட்' செய்தார்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாஷணைகளிலிருந்து – 92

தூப்பறிவில்லா இப்பிறப்பென் பயன்
ஒப்பிடவாயேன் அருணாசலா

உலகத்தில் ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்தை அடைவதற்கு பல்வேறு மார்க்கங்கள் இருந்தாலும், பகவான் ரமண மஹரிஷிகளால் உபதேசிக்கப்பட்ட மார்க்கம் ஆத்மவிசாரமே. ஆதிசங்கர பகவத்பாதர் தனது அநேக வேதாந்த கிரந்தங்களில் (சதஸ்லோகி, தசஸ்லோகி, அத்வைத ஸித்தி) ஆத்மவிசாரத்தைப் பற்றி சொல்லி இருந்தாலும், திராவிட பாஷையான தமிழ்மொழியில், ஆத்மவிசாரம் பயிலும் முறையை இவ்வளவு எளிமையாக பகவான் ரமண மஹரிஷிகள் சொல்லியதுபோல் வேறு யாரும் சொல்லியது இல்லை.

ஏகாந்தத்திலோ, ஸமுத்திரக்கரையிலோ, மலைப் பிரதேசங்களிலோ, வாழ்க்கையில் ஸகலத்தையும் துறந்துவிட்டு, பகவான் சொல்லியபடி, மனதை ஒடுக்கி, பார்வையை உள்முகமாகத் திருப்பி, ஆத்மவிசாரம் பயிலவேண்டும். ஆத்மவிசாரத்தை முறையாகப் பயின்று வரும் பகஷத்தில், மனதானது அப்யாஸ (பயிற்சி) பலத்தினால் உள்முகமாய் ஒடுங்க ஆரம்பிக்கும். அப்படி ஒடுங்குங்கால், ஒருவிதமான ஆனந்தம் ஏற்படும்.

அதே சமயத்தில், நாம் சாதனையில் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்கு அறிகுறியாக, முதுகுத்தண்டுவடத்தின் கீழிருந்து ஏதோ ஒன்று ஊர்ந்து மேலே செல்வது போல் தோன்றும். புருவமத்தியில் அவ்வப்பொழுது ஒரு ஜோதி தரிசனமாகும். உள்ளுக்குள் பிரணவநாதமோ (ஓங்கார சப்தம்), ஒரு கோயிலின் மணி சப்தமோ கேட்கும். மனதானது சுலபமாக விரிந்தோ, குவிந்தோ ஹ்ருதயத்தில் ஒடுங்குவது தெளிவாகத் தெரியவரும். இந்த சமயங்களில் சாதனைக்காக உட்காரும்பொழுது ஒரு பேரமைதி ஏற்படும். உலகமே மறந்துவிடும். தியானத்திற்கு பின் உலகில் பழகுவது சிறிது கடினமாக இருக்கும். தூங்குகிற குழந்தையை எழுப்பி ஒரு காரியத்தில் ஈடுபடச் செய்தோமானால், அது எப்படி

தடுமாறுமோ, அது போலவே, தியானம் முடிந்து உலகில் காரியங்களை செய்யும்பொழுது ஆரம்பத்தில் தடுமாற்றம் ஏற்படும். உலகில் பழகப் பழக இது சரியாகிவிடும். அதுபோலவே, தியானம் செய்யும்பொழுது ஏற்படும் ஆனந்தமானது, உலகில் ஈடுபடும்பொழுது சிறிது சிறிதாகப் போய்விடும். மறுபடியும் தியானம் பழகும்பொழுது இந்த ஆனந்தம் கிடைக்கும். இந்த ஆனந்தம் சாஸ்வதமில்லை.

ஒரு சாதகனானவன், ஒரு உத்தம ஸத்குருவை அடைந்து, இவ்விதம் ஆத்மவிசாரம் பயின்று வருகிறான் என்றால், அவன் பல ஜன்மங்களில், ஒரு தேவதையை (தெய்வத்தை) உபாஸித்து வந்துள்ளான் என்பது சர்வ நிச்சயம். ஒரே ஜன்மத்தில், ஒருவர் நேரடியாக ஆத்மவிசாரம் செய்ய இயலாது. இப்படி அநேக ஜன்மங்களில் உபாஸித்தது சாதகன் மனதில் வாஸனையாக இருக்கும். இப்பொழுது தீவிரமாய் தியானம் செய்து வரும் காலத்தில், முன் ஜன்மங்களில் உபாஸித்து வந்த ஸ்வாமியின் காட்சி, தியானத்திலேயே கிடைக்கும். இப்படி பலவிதமான ஸகுண தரிசனங்களும், பலவிதமான நாதங்களும் (சப்தங்களும்) ஏற்படும். ஆனால், இப்படி ஏற்படும் காட்சிகளில் சாதகன் மயங்காமல், இவற்றைப் பார்க்கவும், கேட்கவும் உள்ளே இருப்பது யார்? என்று பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு ஸ்வாமி தோன்றுகிறார் என்றால், அந்த ஸ்வாமியைப் பார்ப்பது யார் என்று மனதை திருப்ப வேண்டும். ஒரு சப்தம் கேட்கிறது என்றால், அந்த சப்தத்தை கேட்பது யார் என்று விசாரிக்க வேண்டும். இப்படி ஸகலவிதமான எண்ணங்களையும், மீண்டும் மீண்டும் ஆத்மஸ்தானத்திலேயே ஒடுக்கி வந்தோமானால், அனைத்து வாஸனைகளும் (எண்ணங்களும்) அழிந்து விடும். பின்னர் “அஹம்”, “அஹம்” (நான், நான்) எனும் எண்ணம் மட்டுமே ஸ்புரித்துக் கொண்டு இருப்பது தெரியவரும். உபநிஷத்துக்களில் இதுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த “நான், நான்” எனும் எண்ணம் ஸதா ஸ்புரித்த வண்ணமிருக்கும்.

இந்த ‘நான்’ என்பது ஒரு வார்த்தை அல்ல. ‘சிவோஹம்’ ‘அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி’ என்று ஜபம் பண்ணுவதுபோல் ‘நான் யார்?’ என்று ஜபம் செய்தல் கூடாது. ‘நான் யார்?’ என்பது தமிழில் இருக்கிறது. ‘நான் யார்?’ என்று ஜபம் செய்வதாயிருந்தால், ஒரு

கேரள தேசத்துக்காரரோ, ஒரு ஆந்திர தேசத்துக்காரரோ, ஒரு ஆங்கிலேயரோ எவ்விதம் செய்வார்? ஆகையால் இது ஒரு சப்தமே அல்ல. இவ்விடத்தில் ரமண மஹரிஷிகள் சொல்வது 'அஹம்' (நான்) எனும் 'பா'வத்தை.

இந்த 'அஹம்' எனும் எண்ணத்தை ஒட்டியே பிற எண்ணங்கள் எழுகின்றன. முதலில் 'அஹம்' எனும் எண்ணமே, உலகில் காரியம் செய்யப் பரவேசிக்கும்பொழுது, தோன்றுகிறது. இதன் பின்னரே, இந்த 'அஹம்' என்ற 'பா'வத்தை ஒட்டி, பிற எண்ணங்கள் எழுகின்றன. ஆக, ஒருவர் இந்த 'அஹம்' எனும் எண்ணம் எங்கு எழுகின்றது என்று கண்டுபிடித்துவிட்டார் என்றால், அதுவே, மனதின் உற்பத்தி ஸ்தானமாகும். அதுவே, ஆத்மஸ்தானம். அதுவே, ப்ராணனின் உற்பத்திஸ்தானமும் கூட.

ஆத்மாவின் மேலுள்ள விசித்ர சக்திக்கே மனது என்று பெயர். காந்தக் கல்லைக் காட்டிலும், காந்தசக்தி வேறு இல்லை. கல்லையும் அதன் சக்தியையும் பிரிக்க முடியாது. காந்தக்கல் இல்லாமல் சக்தியுமில்லை. ஆனால், அந்த காந்தக்கல்லை தரையில் தேய்த்துவிட்டால், அந்தக் கல்லின் சக்தி போய்விடுகிறது. ஆனால், கல் அப்படியே இருக்கிறது. அதேபோல் ஆத்மவிசாரத்தினால் மனது அழிந்துவிடுகிறது. மனது அழிந்தால் சொரூபமானது பிரத்யக்ஷமாகும்.

(தொடரும்)

உழவார கைங்கர்யங்கள்

ஏப்ரல் 6-ந் தேதி

தொண்டரடிப்பொடிஆழ்வாரின் அவதார ஸ்தலமான திருமண்டங்குடி ஸ்ரீ ரங்கநாதபெருமாள் திருக்கோவில் உழவார கைங்கர்யம் நடைபெற்றது.

ஏப்ரல் 23-ந் தேதி

சென்னை, மஹாலிங்கபுரத்தில் உள்ள விநாயகர் கோயிலில் உழவார கைங்கர்யம் நடைபெற்றது.

செய்திகள்

ஏப்ரல் 5-ந் தேதி — ஆம்பூர்

ஸ்ரீஸ்வாமிஜி, வேலூரை அடுத்துள்ள ஆம்பூரில் உள்ள ஆஞ்சநேயர் கோவிலுக்கு விஜயம் செய்தார்கள். அப்பொழுது, சிறியதாக மழை பெய்துகொண்டிருந்தது. அந்த ஊரில் உள்ள இளைஞர் அணியினர் ஸ்ரீஸ்வாமிஜியின் புகைப்படத்தை எடுத்துக்கொண்டு, மோட்டார் சைக்கிளில் ஸ்ரீஸ்வாமிஜியின் வண்டிக்கு முன்பாக சென்றபடி ஒரு பெரிய வரவேற்பு கொடுத்தார்கள். கோவிலின் வாசலில் ஸ்ரீஸ்வாமிஜிக்கு குடை மற்றும் பூர்ணகும்ப மரியாதைகளுடன் வரவேற்பு கொடுக்கப்பட்டது. அங்கு கூடியிருந்த திரளான மக்கள் எல்லோரும் 'ஹரே ராம' மஹாமந்திர கீர்த்தனை செய்தவண்ணம் இருந்தனர்.

கோடி தீபத்தின் தொடர்ச்சியாக லட்சத்து ஒன்றாவது தீபத்தை ஸ்ரீஸ்வாமிஜி தன் திருக்கரங்களால் ஏற்றினார்கள். மேலே கருடன் வட்டமிட்டபடி இருந்தது. அதன் பிறகு, அந்தக் கோவிலின் தலவரலாறு புத்தகத்தை ஸ்ரீஸ்வாமிஜி வெளியிட அந்த ஊரில் உள்ள பிரமுகர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர். அங்கு கூடியிருந்த மக்களுக்கு கோவில் வழிபாட்டின் அவசியத்தைப் பற்றியும், ஆஞ்சநேயரின் வைபவத்தைப் பற்றியும் உரை நிகழ்த்திவிட்டு சென்னை வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ஏப்ரல் 6-ந் தேதி முதல் 10-ந் தேதி வரை

ஸ்ரீஸ்வாமிஜி, பெரம்பூர் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர பக்த ஸமாஜத்தில் தினமும் இரவு 7 மணி முதல் 9 மணி வரை 'பக்த சரித்திரங்கள்' உபன்யாசம் செய்தார்கள். தினமும் நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் ஸ்ரீஸ்வாமிஜியின் உபன்யாஸத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள். ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர பக்த ஸமாஜத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ராமசேஷன், ஸ்ரீ சூர்யநாராயணன், ஸ்ரீ அனந்தராமன், ஸ்ரீ பாபு மற்றும் ஸமாஜ உறுப்பினர்கள் வெகு விமரிசையாக ஏற்பாடுகளை செய்திருந்தார்கள். பூர்த்தி தினத்தன்று பக்தர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீஸ்வாமிஜியிடமிருந்து பிரசாதமும், ஆசியும் பெற்றனர்.

ஏப்ரல் 11-ந் தேதி முதல் 20-ந் தேதி வரை —

ஸ்ரீ ராம நவமி உத்ஸவம்

ஏப்ரல் 11-ந் தேதி அன்று சென்னை பிரேமிகபவனத்தில் ஸ்ரீ ராம நவமியை முன்னிட்டு காலையில் மாதுரிஸகி ஸமேத

ஸ்ரீ பிரேமிகவரதனுக்கு திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீமத் ராமாயண பாராயணம் நடைபெற்றது. “ஸ்ரீ ராகவ சதகம்” கீர்த்தனைகள் பாடப்பட்டன. பானகம், நீர்மோர் பிரசாதம் விநியோகிக்கப்பட்டது. இரவு 7 மணியளவில் திவ்யநாமகீர்த்தனம் நடைபெற்றது. ஏப்ரல் 12-ந் தேதி முதல் ஏப்ரல் 20-ந் தேதி வரை தினமும், “ஸ்ரீ ராகவ சதகம்” கீர்த்தனைகள் தொடர்ந்து பாடப்பட்டன. பூர்த்தி நாள் அன்று ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

ஏப்ரல் 14-ந் தேதி — தமிழ் வருடப் பிறப்பு

“சுபானு” தமிழ் வருடபிறப்பை முன்னிட்டு சென்னை பிரேமிக பவனத்திலும், மஹாரண்யம் ஸ்ரீ கல்யாணஸ்ரீநிவாஸபெருமாள் திருக்கோயிலிலும் விஷுக்கனி வைக்கப்பட்டது.

சென்னை பிரேமிகபவனத்தில் காலையில் மாதுரிஸகிஸமேத ஸ்ரீ பிரேமிகவரதனுக்கு விசேஷ திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது. புத்தாண்டு பஞ்சாங்க படனம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி வந்திருந்த பக்தர்களுக்கு விஷுக்கனி பிரஸாதம் அளித்தார்கள். இரவு திவ்யநாம கீர்த்தனம் நடைபெற்றது.

ஏப்ரல் 14-ந் தேதி —

பிரேமிகவரதன் மருத்துவ முகாம் புதிய கட்டிட துவக்கவிழா.

காலை 6 மணியளவில் மதுரபுரி ஆஸ்ரம வளாகம் அருகே ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி முன்னிலையில் பிரேமிகவரதன் மருத்துவ முகாமின் புதிய கட்டிட துவக்கவிழா நடைபெற்றது. இதில் நமது ஸாந்தீபனீ குருகுல வித்யார்த்திகளும், மருத்துவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள்.

ஏப்ரல் 21-ந் தேதி

மதுரை V.S. செல்லம் கல்யாண மஹாலில் நடைபெற்ற “பகவான் ஸ்ரீ யோகிராம்சுரக்குமார்” அகண்ட நாமகீர்த்தன பூர்த்திவிழாவில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி கலந்துகொண்டு அருளுரை ஆற்றினார்கள்.

ஏப்ரல் 22-ந் தேதி முதல் 26-ந் தேதி வரை

ஆம்பூர் ஸ்ரீ நாகநாதஸ்வாமி திருக்கோயிலில் ஆம்பூர் ஆன்மீக பேரவை சார்பில் “பக்த சரித்திரங்கள்” பற்றி ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி உபன்யாஸம் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஹரி:

மஹாஸாம்ராஜ்ய பட்டாபிஷேக ஸமிதி

No.14, Byrappa Block, Seshadripuram,
Bangalore – 560 020.

Phone : 3440950 / 3327377 / 3364684

ஸ்ரீ சீதாராம மஹாஸாம்ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம்

4-6-2003 முதல் 15-6-2003 வரை

இடம் : **Canara union,**
8th Main Road,
13th Cross, Malleswaram,
Bangalore - 560 003.

4-6-2003 முதல் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி முன்னிலையில்
13-6-2003 வரை 124 பாகவதர்களால் கொண்டு
ஸ்ரீமத் ராமாயண நவாஹ பாராயணம்
14-6-2003 முதல் பஜனை மேளா
15-6-2003 வரை

நிகழ்ச்சி நிரல்

4-6-2003	மாலை 6.00 மணி	வரவேற்பு, துவக்க விழா
5-6-2003	காலை 6.30 முதல்	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண
முதல்	மதியம் 12.30 வரை	மூலபாராயணம்
12-6-2003		
வரை	மதியம் 2.00 முதல்	சதுர்வேத பாராயணம்
தினமும்	மாலை 4.00 வரை	
	மாலை 4.00 முதல்	அன்றைய பாராயணத்தின்
	மாலை 5.30 வரை	தொகுப்பு

	மாலை 5.30 முதல் மாலை 6.00 வரை	ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்
	மாலை 6.30 முதல் இரவு 8.30 வரை	கலை நிகழ்ச்சிகள்
	இரவு 9.00 முதல் 11.00 வரை	திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனம்
13-6-2003	காலை 6.30 முதல் மதியம் 12.00 வரை	ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மூலபாராயணம்
	மதியம் 12.30 மணி	ஸ்ரீ சீதாராம மஹாலாம்பராஜ்ய பட்டாபிஷேகம்
	மாலை 6.00 மணி	புறப்பாடு

பஜனை மேளா

14-6-2003	காலை 7.00 முதல்	அகண்ட பஜனை
15-6-2003	காலை 5.00 வரை	தோடய மங்களம், குரு கீர்த்தனை, அஷ்டபதிபஜனை, திவ்யநாம கீர்த்தனம், டோலோத்ஸவம்
15-6-2003	காலை 7.00 மணி	உஞ்சவ்ருத்தி
	காலை 10.00 மணி	சீதாராம கல்யாணம்
	மாலை 5.00 முதல் இரவு 8.00 வரை	வஸந்த கேளிக்கை, பவ்வளிம்பு, ஆஞ்சநேய உத்ஸவம்

பக்தர்களின் கவனத்திற்கு!

நமது மதுரபுரி ஆஸ்ரம வளாகத்திற்குள் தியானகூடமோ, தெய்வ பிரதிஷ்டையோ, அதிஷ்டானமோ எதுவும் கிடையாது. ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி, ஆஸ்ரமத்தில் தங்கியிருக்கும் காலங்களில், மாதுரிஸகி ஸமேத ஸ்ரீ பிரேமிகவரதனுக்கு பூஜையும் ஸத்ஸங்கமும் நடைபெறும். ஆஸ்ரம வளாகத்திற்குள் யஜூர், ஸாம வேதபாடசாலை நடந்து வருகின்றது. சமார் அறுபது வித்யார்த்திகள் வேதம் பயின்று வருகிறார்கள். ஆஸ்ரமத்தில், கைங்கர்யம் செய்து வருபவர்களும் அவர்களுடன் தங்கியுள்ளார்கள். வேதம் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இடையூறு ஏற்படக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தில், ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி ஆஸ்ரமத்தில் தங்கியிருக்கும்பொழுது மட்டுமே பக்தர்கள் காலை ௬ மணி முதல் ௧௧ மணி வரையிலும், மாலை ௪ மணி முதல் ௬ மணி வரையிலும் தரிசனத்திற்கு ஆஸ்ரமத்திற்குள் அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

ஆஸ்ரம வளாகத்திற்கு பக்கத்திலேயே ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியால் ஸ்ரீ கல்யாணஸ்ரீநிவாஸபெருமாள் ஆலயம் நிர்மாணிக்கப்பட்டு நியத ஆராதனைகள் நடந்து வருகின்றது. தினமும், காலை ௬.௩௦ மணி முதல் ௧௧.௩௦ மணி வரையிலும் மாலை ௫ மணி முதல் ௮ மணி வரையிலும் கோவில் திறந்திருக்கும். பக்தர்கள் இந்த நேரத்திற்குள் எப்பொழுதும் பெருமாளை ஸேவிக்கலாம்.

சென்னை K.K. நகரில் (ஜாபர்கான்பேட்டை) பிரேமிகபவனத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி இருக்கும் சமயத்தில் அவரை காலை ௮ மணி முதல் ௧௦ மணி வரையிலும் மாலை ௫.௩௦ மணி முதல் ௮.௩௦ மணி வரையிலும் தரிசனம் செய்யலாம். ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியை தரிசனம் செய்யும்பொழுது அவரிடமிருந்து பகவந்நாம உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொரு மாதமும் மதுரமுரளி இதழில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி, அந்த மாதத்தில் எங்கு இருப்பார் என்ற விவரம் முன்கூட்டியே தெரிவிக்கப்பட்டுவிடும். இதைத்தவிர, மற்ற நேரங்களில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியை தரிசனம் செய்யவேண்டும் என்றால் முன் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தரிசிக்கலாம்.

கடிதங்களை நமது நிர்வாக அலுவலகத்திற்கு "Personal Secretary to H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji" என்று அனுப்ப வேண்டும். கடிதங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி கீழே தரப்பட்டு உள்ளது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் உதவியாளருக்கே கடிதங்களை அனுப்ப வேண்டும். அவர் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியிடம் தெரிவிக்க வேண்டிய செய்திகளைத் தெரிவிப்பார். நமது மிஷனிற்கு E-mail address உள்ளது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜிக்கு தனிப்பட்ட E-mail address கிடையாது.

கடிதங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

"Personal Secretary to H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji"

Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission

Premika Bhavanam, New No.2, (Old No.24),

Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai - 600 083.

E-mail : contact@madhuramurali.org

அறிவிப்பு

மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் தற்பொழுது பராமரிப்பு பணி நடைபெறுவதால் மே 6-ந் தேதி முதல் மே 15-ந் தேதி வரை ஏற்கனவே அறிவித்திருந்த, வஸந்தோத்ஸவம் "யுகள சதகம்" கீர்த்தனம் அங்கு நடைபெறாது. மாற்று ஏற்பாடுகள் குறித்து முடிவு செய்யப்படவில்லை.

Visit us at www.madhuramurali.org for

1. Detailed reports of major mission / satsang events with pictures viz. Utsavams, Samprokshanams, Thirthayatras, Bhagavatha Saphthaham.
2. Online Spiritual magazine "Madhura Murali" every month in English/Tamil.
3. Satsang news & updates on mission activities.
4. Sri Swamigal's lectures/essays
5. Articles on religion, Philosophy, lives of saints.
6. Downloadable free audio "Hare Rama....." Mahamantra chanting rendered in various raagas & more.

மங்களானி பவந்து